

DE
PAULINISCHE
PARADOX

DE PAULINISCHE PARADOX

119 MINISTRIES NEDERLAND

Coverontwerp: Patrick van der Heijden
Vertaald vanuit het Engels door John Nuhaan en Geke van Halteren-Mager

ISBN: 9789402156560

© 2016 - 119 Ministries Nederland

De geciteerde Bijbelteksten komen uit de Herziene Statenvertaling, tenzij anders vermeld.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Voor veel gelovigen zijn de brieven van Paulus de grootste aanleiding om te veronderstellen dat de Wet van God, de Torah, niet meer geldt voor gelovigen die Jezus, in het Hebreeuws Jesjoea, als hun Verlosser hebben aangenomen.

Maar is dat wat Paulus ons met zijn brieven wilde leren?

Leefde Paulus zelf naar die overtuiging?

Wij zijn ervan overtuigd dat Paulus nooit heeft beweerd dat Gods Wet niet meer geldt, maar tegelijkertijd snappen we heel goed waar die veronderstelling vandaan komt; Petrus waarschuwde er al voor (2 Pet.3:16) dat de brieven van Paulus verkeerd kunnen worden begrepen en daardoor een aanleiding kunnen zijn voor wetteloosheid (Torah-loosheid).

In deze studieresie hebben wij geprobeerd om een helder beeld te schetsen van wie Paulus was, wat Hij onderwees, en hoe wij zijn brieven moeten begrijpen. In dit eerste deel van de boekversie van de Paulinische Paradox Serie, leggen we de basis die het uitgangspunt is voor een beter begrip van de brieven van Paulus. Het tweede deel van de serie bevat uitleg van teksten uit specifieke brieven van Paulus die vaak verkeerd worden begrepen.

Het is ons gebed dat dit boek eraan mag bijdragen dat u de brieven van de apostel Paulus beter zult begrijpen en zult zien dat ze niets afdoen aan het feit dat de hele Bijbel, het volledige Woord van God, nog steeds van toepassing is voor volgelingen van Jesjoea.

Zegen van Jah!

119 Ministries Nederland

Inhoud

1	Paulus: Het kopstuk van de Nazareners	1
2	Kan de meerderheid het mis hebben?	9
3	De Paulus die je niet kende	39
4	Waarom is Paulus zo moeilijk te begrijpen?	91
5	Welke Wet Paulus?	121
	Bijlage 1 Handelingen 10 - Het visioen van Petrus	155
	Bijlage 2 Handelingen 15 Gehoorzaamheid of wetticisme?	159
	Bijlage 3 De Deuteronomium 13 test	173
	Bijlage 4 Hemel en aarde en de Wet van God	189
	Bijlage 5 De fout van de bedelingenleer	199
	Bijlage 6 Wat is het evangelie? Deel 1 en 2	227
	Bijlage 7 Moeten wij onze kinderen stenigen?	307

1 Paulus: Het kopstuk van de Nazareners

Net zoals onze Messias, was elke schrijver van de Bijbel een Hebreëër die zich aan de Torah, de Wet van God, hield. Deze dagelijkse wandel in de Torah omvat gehoorzaamheid aan de voedselwetten, het dragen van tzietsiets, het in acht nemen van de Sjabbat, besnijdenis, en andere geboden die al lang zijn vergeten door hedendaagse Christenen, omdat ze als 'Joods' worden bestempeld en niet langer deel uit maken van het geloof. Dit is geen aanval op het Christendom. Het is ook geen reclame voor een nieuwe religie. We willen enkel de tweedeling laten zien tussen wat de schrijvers van de Bijbel geloven en in praktijk brachten, en wat zij die beweren de Bijbel te volgen, geloven en in praktijk brengen. Het duurde niet lang voordat de brieven van Paulus verkeerd werden begrepen. Zijn brieven werden gebruikt om te onderwijzen dat onze Messias de Wet van God had veranderd, door een aantal geboden -die onze Schepper belangrijk vindt- af te schaffen. Petrus schrijft hierover:

2 Petrus 3:15-17

En beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften. U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.

Geloof is een overtuiging die ons gedrag beïnvloedt. Hoe wij ons geloof uitoefenen, is afhankelijk van het deel van de Bijbel dat volgens ons van toepassing is voor gelovigen. Mensen die geloven dat Leviticus 11 waarheid is, zullen de voedselwetten in acht nemen.

Degenen die geloven dat Leviticus 11 is afgeschaft door onze Messias, of geloven dat deze instructies alleen voor Joden gelden, zullen Leviticus 11 niet in praktijk brengen. Dus vandaag de dag zien we een scherp contrast tussen de gelovigen die de Bijbel schreven en getuigden van hun geloof en degenen die beweren dat ze alles wat in de Bijbel staat geschreven geloven. Wanneer is deze tweedeling ontstaan. Wanneer zijn de gelovigen anders gaan kijken naar de manier waarop onze Messias, de apostelen en Paulus het geloof in praktijk brachten? Zoals we net hebben gelezen, lijkt Petrus te suggereren dat de eerste fase van dit schisma al snel begon. Hij zei dat mensen wetteloze wegen begonnen te volgen vanwege hun onbegrip van de brieven van Paulus, waar hij vervolgens voor waarschuwt.

2 Petrus 3:17

U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.

Het is een zeer interessant gegeven dat de leiders van de vroegchristelijke kerk heel open waren over deze verandering. Ze gaven volledig toe dat ze zich distantieerden van wat de schrijvers van het Nieuwe Testament in praktijk brachten. Ze namen afstand van een zeer specifiek gezelschap; Onze Messias, Paulus, Stefanus en elke andere schrijver van de Bijbel die tot de Nazareners, de Sekte van de Weg, werden gerekend.

Handelingen 24:5

Ons is namelijk gebleken dat deze man (dit gaat over Paulus) een pest is en iemand die oproer verwekt onder al de Joden in heel de wereld, en een vooraanstaand persoon is binnen de sekte van de Nazarenen.

Deze groep beoefende en geloofde en leerde alles wat in de Bijbel stond als waarheid en relevant voor alle gelovigen. Paulus legt een paar verzen later uit wat het betekent om een “kopstuk van de Nazareners” te zijn.

Handelingen 24:14

Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens de Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaderen dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat.

Ironisch genoeg, had Paulus degenen van “De Weg” vroeger vervolgd.

Handelingen 9:1-2

Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Leiders van de vroege christelijke kerk erkennen dat ze zich distantiëren van het geloof en de wegen van de Nazareners en in plaats daarvan een nieuwe naam en nieuwe overtuigingen aannamen. Ze bedachten een concept waardoor niet-Joodse christenen in één vakje terecht kwamen, ze hoefden niet de hele Torah in acht te nemen; en de Nazareners stopten ze in een ander vakje, zij moesten wel de hele Torah naleven.

Hier volgt een korte lijst van een aantal mensen uit de Bijbel die worden gerekend tot de volgelingen van "de Weg van de Nazareners" in de eerste eeuw:

“Weg van de Nazarener” (Leven volgens Torah): Jesoeja (Jezus) onze Messias, Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes, Jakobus, Petrus, Paulus, etc.

En vervolgens een lijst met namen van gelovigen uit de Bijbel die zich niet hielden aan de volledige Torah:

?... Niemand!

Deze idee of overtuiging dat de gelovigen niet langer de Torah, die door Mozes werd geschreven, hoefden te onderhouden (zoals die door ieder ander werd onderwezen en beoefend), was een uitvinding die door de vroege christelijke leiders werd toegegeven. Dit betekent dat er vanuit de Bijbel niet wordt geleerd dat de Wet van God is veranderd. Het werd zodanig gebracht, dat niemand hen ervan zou kunnen beschuldigen dat ze "Joods" waren geworden. Geloof je ons niet? Ze geven het zelf toe.

De vierde-eeuwse "kerkvader" Epifanius geeft een gedetailleerde beschrijving;

"Maar deze aanhangers van de sekte...noemden zich niet Christenen --maar "Nazareners," ... Hoewel ze gewoon volledig Joods zijn. Ze gebruiken niet alleen het Nieuwe Testament, maar ook het Oude Testament, net zoals de Joden doen ... Ze hebben geen afwijkende opvattingen, maar belijden alles precies conform de Wet en de Joodse gebruiken--met uitzondering van hun geloof in de Messias, zoals u belijft! Want zij erkennen zowel de opstanding van de doden als de goddelijke schepping van alle dingen, en verklaren dat God één is en dat Jezus de Messias Zijn zoon is. Ze zijn geschoold in nauwkeurig Hebreeuws. Want onder hen worden de volledige Wet, de Profeten, en de... Geschriften... in het Hebreeuws gelezen, net zoals de Joden dat doen. Ze zijn anders dan de Joden, maar alleen in het volgende anders dan de Christenen; Zij zijn het niet eens met de Joden omdat ze tot geloof zijn gekomen in de Messias; maar aangezien ze nog steeds belemmerd zijn door de Wet--de besnijdenis, de Sabbat, en de rest--zijn ze het niet eens met de christenen.... het zijn gewoon Joden.... Ze bezitten het Goede Nieuws volgens Mattheüs

volledig in het Hebreeuws. Want het is duidelijk dat ze dit nog steeds bewaren, in het Hebreeuwse schrift, zoals het oorspronkelijk werd geschreven.” (Epifanius; Panarion 29)

We leren de volgende dingen:

De Nazareners (zoals Paulus) hielden zich aan het volledige Woord van God. Ze veranderden de Wet van God niet. De Nazareners kwamen ervoor uit dat ze onze Messias Jesjoea beleden en volgden. Denk even na over de betekenis van dit alles. De veronderstelde “kerkvaders” gaven toe dat zij opzettelijk afweken van het geloof van de nieuwtestamentische gemeente. Paulus werd de “leider van de Nazareners” genoemd.

Dit betekent niet alleen dat Paulus zich hield aan de Torah, maar dat iedereen die Paulus volgde en door Paulus werd onderwezen ook de Torah bestudeerde en naleefde.

De “kerkvader,” Hiëronymus (4e eeuw), beschreef deze Nazareners als degenen:

“...die de Messias op een zodanige wijze aannemen dat ze nog steeds de oude Wet naleven.” (Hiëronymus; On. Is. 8:14).

In een brief aan Augustinus, doet Hiëronymus een geweldige bekentenis met betrekking tot de Nazareners.

“De kwestie in het debat, derhalve, of liever gezegd uw mening ten aanzien van dit alles, wordt als volgt samengevat: Sinds de verkondiging van het evangelie van Christus, doen de gelovige Joden er goed aan de voorschriften van de Wet na te leven, dat wil zeggen door offers te brengen zoals Paulus deed, zoals het besnijden van hun kinderen, zoals Paulus deed in het geval van Timotheüs, en het houden van de Joodse Sabbat, zoals alle Joden gewend zijn te doen. Als dit waar is, dan vervallen wij tot ketterij ... [van degenen die] ofschoon zij in Christus geloven, vervloekt zijn door de vaders voor deze ene fout, dat ze de ceremonies van de Wet vermengen met het evangelie van Christus, en hun geloof beleden alsof het nieuw was, zonder het

oude los te laten. ... In onze tijd bestaat er een sekte onder de Joden in alle synagogen van het Oosten, die de sekte van de Minæans wordt genoemd, en zelfs door de Farizeeën wordt veroordeeld. De aanhangers van deze sekte zijn algemeen bekend als Nazareners; ze geloven in Christus, de Zoon van God, geboren uit de maagd Maria; en ze zeggen dat Hij die geleden heeft onder Pontius Pilatus en weer opstond, dezelfde is als degene in wie wij geloven. Maar terwijl ze verlangen om zowel Joden als christenen te zijn, zijn ze noch het ene noch het andere. Daarom smee ik u, die denkt te zijn geroepen om mijn kleine wond te genezen -die zogezegd niet meer is dan een speldenprik- om uw vaardigheden te wijden aan de helende kunst van deze pijnlijke wond, die werd geopend door een speer gedreven met voortstuwende kracht.

Want de aansprakelijkheid van degene die de verschillende meningen van de kerkvaders in een commentaar op de Schrift uitstalt, staat in geen verhouding tot de schuld van degene die de meest verderfelijke ketterij opnieuw in de Kerk brengt. Dan is er voor ons echter geen alternatief dan de Joden te ontvangen in de Kerk, samen met de gebruiken die door hun Wet worden voorgeschreven; als er op korte termijn kan worden aangetoond dat het voor hun geoorloofd is om binnen de Kerken van Christus vast te houden aan de gebruiken die ze vanuit de synagogen van Satan gewend zijn, dan zal ik mijn mening geven over de kwestie: zij worden geen Christenen, maar maken ons tot Joden. (Hiëronymus; Brief 75)

1) "Minæans" lijkt een Latijnse vorm van het Hebreeuws (MINIM) (enkelvoud is MIN), een woord dat in modern Hebreeuws 'afvalligen' betekent, maar oorspronkelijk een acroniem was voor een Hebreeuwse zin die 'Gelovigen in Jesjoea de Nazarener' betekent.

Hiëronymus herhaalt wat Augustinus over de Nazareners zei,

"Sinds de verkondiging van het evangelie van Christus, doen de gelovige Joden er goed aan de voorschriften van de Wet na te

leven, dat wil zeggen door offers te brengen zoals Paulus deed, zoals het besnijden van hun kinderen, zoals Paulus deed in het geval van Timotheüs, en het houden van de Joodse Sabbat, zoals alle Joden gewend zijn te doen..” (Hiëronymus; Brief 75 Hiëronymus aan Augustinus)

Hiëronymus reageert door het volgende over de Nazareners te zeggen,

“ook al geloven ze in Christus, door de [kerk] vaders werden ze vervloekt voor deze ene fout, dat ze de ceremonies van de Wet vermengen met het evangelie van Christus, en hun geloof vestigen op dat wat nieuw is, terwijl ze zich aan het oude vasthouden.” (idem)

Met andere woorden, Augustinus en Hiëronymus vertellen ons dat de Nazarener doctrine, dat de Torah nog steeds moet worden nageleefd, begon met “de verkondiging van Christus”, een doctrine die door Paulus werd verkondigd, maar die door de “kerkvaders” van het Christendom als onjuist en ketterij werd beoordeeld. Ja, ketterij, hoewel dit is wat Jesjoea in praktijk bracht en ook Paulus en alle andere schrijvers van de bijbel onderwezen.

Dus, volgens de ‘kerkvaders’ begon het Nazarener Jodendom met de Messias en met Paulus, en het niet-Joodse Christendom begon, toen de ‘kerkvaders’ het Nazarener geloof verworpen als een fout. Dus worden ons twee opties voorgelegd - twee mogelijke wegen. We kunnen de leer van de veronderstelde “kerkvaders” geloven, die Paulus, maar ook onze Messias leerde en in praktijk bracht, tot ketterij verklaren, OF we kunnen eenvoudig geloven wat de schrijvers van de bijbel in praktijk brachten, onderwezen en schreven, als onderdeel van ons geloof. De nieuwe religieuze uitvindingen van mensen of het eeuwige onveranderlijke Woord, dat onze Messias ons als voorbeeld gaf.

∞

2 Kan de meerderheid het mis hebben?

In dit boek worden veel dingen die ons zijn geleerd ter discussie gesteld. Waren de geboden -die God aan Israël gaf- tijdelijk, of zijn deze instructies nog steeds relevant voor ons? Daarover gaat het vervolg van dit boek.

Voordat je begint met dit hoofdstuk raden we je aan om eerst onze studies "Handelingen 10" en "Handelingen 15" te lezen (bijlage 1 en 2 achterin dit boek).

Ben je tevreden met inconsistenties, fouten of tegenstrijdigheden ... vooral met betrekking tot je begrip van de Bijbel? Als je antwoord 'ja' is, dan zijn de studies uit deze serie voor jou waarschijnlijk niet van belang. Echter, als je het, net als veel anderen, interessant vindt om alles wat je gelooft te toetsen, als je geïnteresseerd bent in diepgaand onderzoek in het Woord van God, en ernaar verlangt om de waarheid te geloven en die toe te passen, dan zal dit onderwijs de moeite waard zijn, misschien verandert het je leven.

Iedereen die actief is als Bijbelleraar heeft wel één of andere fout in zijn doctrine. Dat is gewoon een feit. Elke eerlijke leraar zou moeten toegeven dat er een mogelijkheid is of een kans bestaat dat hij het in bepaalde zaken fout heeft. We houden onszelf voor de gek als we denken dat we het allemaal bij het rechte eind hebben, of dat iemand alle antwoorden heeft. Maar moeten we uit frustratie ons hoofd maar laten hangen en geen pogingen meer doen om Zijn Woord beter te begrijpen? Moeten we maar tevreden zijn met de fouten? Aan het eind zullen we alles immers begrijpen. Maar laten we ons daardoor weerhouden om Zijn Woord nu al proberen te begrijpen?

De Geest, die in ons zou moeten wonen, zou ons altijd moeten motiveren om het Woord van God te willen begrijpen en toe te passen.

De Geest geeft ons het verlangen om het Woord goed te onderzoeken, het te leren, en het dan toe te passen in de praktijk van ons leven.

Als de Bijbel zegt dat iets waar is, dan zorgt dat ervoor dat we, vanwege ons geloof, ook willen doen wat waar is. Wij weten bijvoorbeeld dat het waar is dat moord en stelen verkeerd zijn, dus zal elke gelovige die het Woord van God als waarheid erkent, kiezen om die dingen te laten. Op dezelfde manier geloven we dat gedoopt worden en eerlijk zijn, ook instructies zijn die we in de Bijbel kunnen vinden. Dus doen we die dingen, omdat ze waar zijn. Ze maken deel uit van de Bijbel en we beweren dat we die geloven. We geloven dat het waar is, dus waarom zouden we niet doen wat waar is?

Verder worden we door het geloof gered... niet door de dingen die wij doen. Redding is door geloof, niet door werken. Hetzelfde geloof dat tot redding leidt, brengt ook werken voort, dus kunnen werken nooit een causaal verband hebben met de status van onze redding. Maar hoewel er geen causaal verband is, hebben ze wel degelijk met elkaar te maken. Ons geloof zorgt voor de redding, en echt geloof blijkt uit onze werken.

Misschien is dat nu nog verwarrend, later zullen we dat verder uitleggen. De Bijbel is daarover heel helder, en we willen ervoor zorgen dat je begrijpt dat deze studie precies hetzelfde onderwijst. Er bestaat niet zoiets als een op werken gebaseerde redding. *Vanwege* onze redding, en *vanwege* ons geloof, laten we ons dopen en streven we ernaar om eerlijk te zijn, we doen dat niet om onze redding te bewerken. Hetzelfde geldt voor ELK gebod van God. We houden elk gebod van God in ere, om dezelfde reden als dat we ons laten dopen of dat we iemand niet willen vermoorden. Deze dingen zijn het bewijs dat we geloven dat deze dingen waar zijn. Het is het bewijs dat we geloven dat de Bijbel waar is. Het is het bewijs van ons geloof. Het is *bewijs* van ons geloof, niet de *oorzaak* ervan. Het is correlatief, en niet causaal.

Met andere woorden, als we ons ergens aan toewijden en erop vertrouwen, dan zullen we uiteindelijk gaan leven naar datgene waar we ons aan toewijden en waar we op vertrouwen. Wat je van binnen gelooft, zal waarneembaar zijn in de dingen die je doet.

Het is de bedoeling dat de Heilige Geest ons het verlangen geeft om die waarheid te leren, die we uiteindelijk zullen gaan doen. (Ezechiël 36:27, Johannes 14: 7, Johannes 16:13, 1 Johannes 2:27).

Veel mensen hebben vandaag de dag een onrustig gevoel in hun geest over tal van zaken; ze zien namelijk dat dingen uit het Woord van God waar zijn, maar omdat om hen heen wordt onderwezen dat die dingen niet meer waar zijn, brengen ze deze waarheid niet in praktijk. Dat zouden we ons tot op zekere hoogte moeten aantrekken. (Psalm 119:43; Psalm 119:142) We zouden ons moeten afvragen of het zo kan zijn dat iets waarvan God zegt dat het waarheid is voor Zijn volk, later niet meer waarheid is. Als de absolute waarheid ineens niet meer waarheid is, was het dan vanaf het begin wel echt de waarheid, en was het dan wel een absolute waarheid? Dit zijn legitieme vragen en vragen die iedereen zichzelf zou moeten stellen.

Kunnen de instructies die in de Schrift vrijheid worden genoemd, ineens instructies worden waar God ons later van moet bevrijden? (Psalm 119: 44-45) Heeft God ons bevrijd van de vrijheid? Ik realiseer me dat dit nogal absurd klinkt, maar geloof het of niet, de heersende doctrine leert dat God dit inderdaad heeft gedaan. Diezelfde vrijheid wordt zelfs gebondenheid genoemd. Hij heeft ons zogenaamd bevrijd van zijn allang vastgestelde vrijheid, om ons een ander soort vrijheid te geven, die alleen in Christus wordt gevonden. Op één of andere manier zijn de vrijheid die door de Vader wordt aangeboden, en de vrijheid die door de Zoon wordt aangeboden, twee verschillende dingen, die op één of andere manier met elkaar in strijd zijn. Dat klinkt volstrekt onlogisch.

Dan is er nog een andere vraag die je perplex doet staan. God zegt dat Zijn Wet volmaakt is (Psalm 19:8). Toch leert de heersende doctrine dat de Wet van God veranderd is en dus beter is gemaakt. Dus ... moeten we daaruit opmaken dat volmaakt nog meer volmaakt kan worden? Hoe kun je zeggen dat iets meer volmaakt kan worden, terwijl er al gezegd is dat het volmaakt is?

Als deze dingen je helemaal niets doen, en je het prima vindt je bij een dergelijke doctrine neer te leggen, dan zullen we toegeven, dat je veel tijd zult besparen door nu te stoppen met deze studie. In deze studie willen we deze zaken immers met elkaar in overeenstemming brengen. Als jij dat ook wilt, dan kan deze studie van waarde zijn. Je vlees zal de oplossing voor deze vragen niet leuk vinden, maar het Woord van God zegt dat de Geest, die in je woont, daar wel blij mee is.

Als je ook maar klein beetje bezorgd bent over deze tegenstrijdigheden, dan moet je deze zaken uitzoeken. Elke persoon in wie de Heilige Geest woont zou te allen tijde bereid moeten zijn om te leren. Iedereen is tot op zekere hoogte leraar en/of leerling. Het enige wat we kunnen doen en zeker moeten doen, is onszelf en anderen voortdurend toetsen aan het Woord van God. We moeten het aangenaam vinden om onszelf te corrigeren en te worden gecorrigeerd, want het ergste dat ons bij correctie kan gebeuren is dat we nederig worden en het Woord van God beter gaan begrijpen. Dat zijn beide prachtige zaken!

God zegt dat Hij ons corrigeert omdat Hij van ons houdt (Spreuken 3:12). Als je het gevoel hebt dat het Woord van God je bij dit onderwijs corrigeert, voel je dan geliefd door God, want dat is wat het Woord van God doet. En iedereen die de correctie haat is onverstandig, het zijn de wijzen die de correctie liefhebben (Spreuken 12:1). Het haten van correctie leidt tot onze eigen vernietiging:

Spreuken 15:9-10

“De weg van een goddeloze is voor de HEERE (JHWH) een gruwel, maar wie gerechtigheid najaagt, heeft Hij lief. Vermaning is onaangenaam voor wie het pad verlaat, en wie bestraffing haat, zal sterven.”

Er zijn mensen die onderwijzen dat we anderen niet moeten corrigeren... maar dat klinkt niet logisch...

Titus 2:15

“Spreek over deze dingen, bemoedig en wijs met alle gezag terecht. Laat niemand u verachten.”

1 Timotheüs 5:20

“Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben.”

Als je een wijs man corrigeert, dan zal hij daar enkel met liefde op willen reageren. Een spotter van het Woord van God haat correctie, en zal ons erom haten.

Spreuken 9:8

“Wijs een spotter niet terecht, anders zal hij u haten. Wijs een wijze terecht, en hij zal u liefhebben.”

Zonder het Woord van God, kunnen we geen fouten aan het licht brengen. Als we geen fouten aan het licht kunnen brengen, dan kunnen we die fout ook niet wegdoen. Hoeveel houden we echt van anderen als we hen niet corrigeren in hun fout? Deze studie zal bij het bestuderen van het Woord van God, af en toe erg direct en vaak scherp zijn, maar vergeet niet wat de waarheid doet:

Hebreeën 4:12

“Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.”

Onthoud, ons hart is van nature arglistig... Degenen die worden gecorrigeerd zeggen wellicht: "God kent mijn hart." Nou, God kent inderdaad ons hart:

Jeremia 17:9

“Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?”

God wil ons een nieuw hart geven, een ander hart, een hart dat Zijn geboden wil houden:

Ezechiël 36:26-27

“Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.”

Dit is waar het Nieuwe Verbond om gaat, dat we een verlangen zullen hebben om de Wet te doen, om de Wet in ons hart te plaatsen, niet om de Wet te wijzigen of af te schaffen:

Jeremia 31:33

“Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.”

Gods instructies komen uit Zijn eigen hart; ze zijn er om in ons hart te zijn, ze veranderen ons hart naar het hart van God. Daarom is God Liefde en het houden van al Gods instructies wordt omschreven als een daad van liefde.

Lees Psalm 119 eens door, het is het langste hoofdstuk in de hele Bijbel, maar het is zeker het lezen waard ... bij het lezen van Psalm 119 is het duidelijk dat David toeliet, dat God hem deze hartsgesteldheid gaf ... of lees Psalm 37:31 of Psalm 40:8.

De Wet van God was duidelijk aanwezig in het hart van David. God neemt ons hart weg en geeft ons Zijn hart. Het is dan ook niet verwonderlijk dat van David wordt gezegd dat hij een man naar Gods hart was.

Handelingen 13:22

“Nadat Hij hem had afgezet, verwekte Hij David voor hen tot koning; Hij gaf ook getuigenis van hem met de woorden: Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil.”

Wij raden je aan om te luisteren naar Zijn Geest als je verder gaat met deze studie, en we raden je ook aan om deze studie te toetsen aan Zijn Woord. (1 Thessalonicenzen 5:21)

Hoe komt het dat er fouten ontstaan? Is het mogelijk dat er in ons persoonlijk geloof iets aanwezig is, dat fout zou kunnen zijn? Hoe kunnen we weten dat we zaken verkeerd begrijpen? Gaan we mee in wat de meerderheid gelooft? Gaan we mee in wat de "slimste" mensen geloven, die het toch zeker voor ons hebben uitgezocht? Hoe kunnen zoveel slimme mensen het fout hebben? Hebben slimme mensen in grote groepen altijd gelijk? Gaan we mee in wat historisch gezien al het langst wordt geloofd? Is het zelfs mogelijk dat Gods volk het al zo'n lange periode bij het verkeerde eind heeft gehad?

Gaan we mee in de overtuigingen van degenen die de meeste boeken hebben verkocht? Of de grootste gemeentes hebben? Als iets populair is, is het dan altijd juist?

We ontdekken pas dat we fout zitten als we het toetsen aan datgene wat we als waarheid geloven. Bouwen we ons geloof op de geloofsbelijdenis van een bepaalde denominatie, als bron van waarheid? Bouwen we ons geloof op een bekende traditie, als bron van waarheid? Bouwen we ons geloof op een bepaalde voorganger, op mensen, om ons van de waarheid te voorzien? Of... moeten we ons geloof bouwen op het Woord van God? Dat laatste zou het juiste antwoord moeten zijn. En dat zouden we allemaal moeten weten. Maar hoe vaak zijn we niet in een situatie geweest waarin we vergaten dat het Woord van God de bron van alle wijsheid en waarheid is?

Het Woord van God is de bron van de waarheid en brengt fouten aan het licht. Het Woord van God zal ons nooit in de steek laten en het kan nooit verkeerd zijn.

Maar kunnen er onder dezelfde paraplu, die we geloof noemen, zoveel tegenstrijdigheden zijn, zogenaamd gebaseerd op hetzelfde Woord van God? Waar komt al die verwarring vandaan? God is niet de auteur van verwarring...

1 Korinthe 14:33

“Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeenten van de heiligen.”

In werkelijkheid zijn *wij* altijd het probleem. En wij zijn altijd het probleem geweest. Als we ons geloof bouwen op het Woord van God, dan is de fout altijd het resultaat van een misplaatst geloof, omdat elke fout in strijd is met het Woord van God. De fout ligt enkel bij ons of bij anderen, en nooit bij het Woord van God. Daardoor ontstaan fouten, en alleen daardoor.

In feite komt het door onze vleeselijke neigingen. We kunnen in de fout gaan door ons geloof ten onrechte te bouwen op mensen, tradities, historische normen, populaire doctrines, enz. zelfs wanneer die in strijd zijn met het Woord van God. In feite zegt Gods Woord dat we helemaal geen mensen nodig hebben om ons te onderwijzen. We hebben alleen onze eigen geest nodig en de Heilige Geest, die in ons woont, en het Woord van God:

1 Johannes 2:27

“En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u, en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die zalving is waar en is geen leugen – en zoals ze u heeft onderwezen, zo moet u in Hem blijven.”

Betekent dit dat leraren niet nuttig kunnen zijn, dat we ze moeten vermijden? Nee, natuurlijk niet ... Leraren kunnen ons helpen om sneller te leren, of ons op fouten te wijzen, op basis van het Woord van God ...

Het is onderdeel van de grote opdracht, om alle volken alles te onderwijzen wat onze Heiland ons heeft geboden (Mattheüs 28:19-20), en om dat te gehoorzamen. Die instructie hebben we gekregen. We moeten gaan onderwijzen. En we moeten discipelen zijn. Als we niet onderwijzen dat je gehoorzaam moet zijn aan Zijn Woord, dan voeren we de grote opdracht gewoon niet uit.

Het gaat hierom: we zijn zelfs verplicht om onze leraren te toetsen aan het Woord van God. Wij zijn verantwoordelijk voor wat we geloven op basis van wat het Woord van God ons leert, niet wat anderen ons leren te geloven. We zijn verplicht om ervoor te zorgen dat anderen ons het Woord van God onderwijzen.

Het probleem is dat er vandaag de dag niet al te veel onderwijs wordt gegeven, en nog erger, dat de studenten hun deel niet doen om het geleerde te toetsen aan het Woord van God. En zelfs als de leraren het Woord van God onderwijzen, zullen er nog steeds mensen zijn die weigeren om te luisteren:

Spreuken 5:12-13

“...en je zegt: Hoe heb ik vermaning kunnen haten, en heeft mijn hart bestraffing kunnen verwerpen, en heb ik niet geluisterd naar de stem van mijn leraren, mijn oren niet geneigd tot mijn leermeesters!”

Ook ons onderwijs kan onjuist zijn. Je bent verplicht om het te toetsen. Het is zelfs zo dat als jij weet dat deze studie verkeerd is, je de verantwoordelijkheid hebt om ons dat te laten weten, aan de hand van het Woord van God ... en ons te corrigeren.

Niemand zou het moeten accepteren dat een broeder of zuster in onjuistheden wandelt, of nog erger, deze fouten aan anderen onderwijst. Wat voor liefde zou dat zijn? Door anderen te corrigeren laten we juist liefde zien. In feite haten we onze broeders als we ze niet berispen, en als gevolg daarvan dragen we hun zonden zelf (Leviticus 19:17).

Helaas maakt de tegenstander gebruik van onze vleeselijke neiging om Gods volk te verdelen en om het Woord van God onbelangrijk te maken. Het trieste feit is dat het vlees van fouten houdt (Romeinen 7:1, 1 Timotheüs 4:2-5). Het vlees houdt niet van correctie. Dat maakt de taak van een leraar des te moeilijker, omdat de Geest de Enige is die het vlees of het vleeselijke tenietdoet. Als degenen die naar de leraar luisteren de Geest niet hebben, dan hebben ze geen oren om te horen (Romeinen 8). Het zijn degenen die de Geest hebben, die het Woord van God gehoorzamen.

Zij die voornamelijk gedreven worden door het vlees, willen steeds minder te maken hebben met het Woord. En tenzij we onszelf en anderen toetsen aan het Woord van God, zal het blootleggen en corrigeren van een fout simpelweg niet mogelijk zijn. Eenheid is niet mogelijk ... en alle zegeningen die voor ons zijn weggelegd in het wandelen in de volheid van Zijn Waarheid zijn niet mogelijk ... totdat we allemaal volwassen zijn en de waarheid in liefde zullen spreken, maar voor die tijd zal er eenvoudig geen echte eenheid zijn (Efeze 4).

Daarom is het essentieel om te bepalen wat de waarheid is, zodat we die ook daadwerkelijk gaan gebruiken. De enige waarheid die we hebben is het Woord van God. Dus, als we onszelf willen corrigeren, dan is er maar één manier om dit te doen ... onze overtuigingen te laten corrigeren door het Woord van God en niet door boeken, mensen, gemeentes, geloofsbelijdenissen of andere kunstmatige hoofdbedekkingen waar we ons onder plaatsen. Wij moeten slechts één hoofdbedekking hebben (1 Korinthe 11:1-3), en dat is onze Verlosser en Heer, Jezus Christus, of Jesjoea, zoals Zijn Hebreeuwse naam in de eerste eeuw luidt, Die het vleesgeworden Woord is (Johannes 1:14), Die het Woord van God is (Openbaring 19:13) en Die vandaag nog steeds hetzelfde Woord van God is als gisteren en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13:8).

Eigenlijk is Jesjoea een wandelende Bijbel. Alles wat Hij deed, onderwees of voorleefde is waarheid, dezelfde waarheid als gisteren, vandaag en voor eeuwig. En om het heel duidelijk te maken, het Woord van God is "hetzelfde", oftewel "onveranderlijk". Iets dat "hetzelfde" is, is "niet veranderd".

Ik realiseer me dat het niet nodig zou moeten zijn om dit te benadrukken, maar vergeet niet dat er mensen zijn, die leren dat het Woord van God veranderd is. Is het niet problematisch om te beweren dat iets gisteren, vandaag en voor eeuwig onveranderd is, maar ook te zeggen dat het is veranderd?

Als dat voor jou geen probleem is, dan zal deze studie voor jou geen enkele waarde hebben. Maar ik vermoed dat de meesten, die eerlijk zijn tegen zichzelf, niet zullen zeggen dat iets dat hetzelfde is, ook is veranderd. Het enige dat is veranderd, is onze doctrine over het Woord van God, en we hebben een paar duizend jaar geschiedenis om dat te bewijzen.

Allereerst moeten we dan ook gaan begrijpen wat de intentie en het doel van deze studie is. We verzuimen maar al te vaak om onszelf en anderen op wat voor manier dan ook te toetsen. Onopzettelijk houden we allemaal vast aan een aantal ongetoetste aannames, en we vertrouwen de uitleg van anderen waarschijnlijk meer dan we zouden moeten doen, vanwege hun positie of vanwege een formeel papier waarop staat dat ze een vorm van autoriteit hebben.

We moeten beseffen waarom JHWH tegen de herders van de laatste dagen zegt dat Hij hen verantwoordelijk houdt wanneer Hij terugkomt op de Dag van de Heer ... (Ezechiël 34). Het zuivere water en de weilanden zijn troebel gemaakt en vertrappt, en daardoor zijn Zijn schapen verstrooid. Teveel mensen hebben een blind vertrouwen in de herders, die in de laatste dagen niet aan de kant van JHWH staan. Als dat niet zo zou zijn en als we uiteindelijk geen herstel nodig zouden hebben, dan zou Hij dat niet hebben gezegd. Wij zijn inderdaad verstrooid, en hebben herstel nodig. Het is namelijk zo dat je het risico loopt dat elke ongetoetste aanname fout is.

Laten we de gang van zaken in de eerste eeuw eens bekijken:

In de eerste eeuw waren er binnen het geloof ongeveer 27 verschillende denominaties, met verschillende meningen over verschillende zaken. De overheersende sekten waren de Sadduceeën en de Farizeeën.

De Farizeeën waren onderverdeeld in 7 denominaties, en zij waren de opgeleide theologen van die tijd. Zij waren de mannen met de antwoorden.

Ze zouden de meest gerespecteerde en gewaardeerde "theologieopleidingen" van die tijd zijn geweest. Zij onderwezen een doctrine die honderden jaren oud was, en van generatie op generatie was doorgegeven. Zij waren de leraren, de leiding, de gewaardeerde academici en de geleerden. Hun doctrine was vermoedelijk, door de generaties heen, getoetst door een aantal van de meest briljante rabbijnse geleerden. Zelfs Paulus hield zich voor een groot deel van zijn leven aan deze heersende Farizeese doctrine.

Over het algemeen waren de heersende Farizeeën uit de eerste eeuw ook de "Commentatoren op de Bijbel" en de "Bijbelschool" deskundigen van hun tijd. Daarom zouden we, volgens de hedendaagse gevestigde theologische orde, verwachten dat deze jongens een hele gezonde theologie hadden. Ze zouden gelijk moeten hebben. Maar er waren niet veel mensen die hun interpretaties van het Woord van God onderzochten. Ze waren meer dan slim.

De hoogste rabbijn, waaronder ook Paulus werd opgeleid, Gamaliël, eiste van een student dat hij de gehele Torah, de eerste vijf boeken van de Bijbel, woord voor woord, onthield ... Wie van ons weet ook maar iets van de Bijbel uit zijn hoofd?

Ze hadden ook historische tradities en leerstellingen, die door tal van intelligente leraren uit het verleden van generatie op generatie waren doorgegeven. Dit werd de mondelinge wet genoemd, en het is nu bekend als de Talmoed. Deze werd ook gememoriseerd en gepraktiseerd, en hiermee kwamen ze eigenlijk in de problemen. Ze hadden alle antwoorden en waren de gerespecteerde docenten voor de juiste uitleg. En dat wist iedereen.

Ze erkenden het Woord van God als de waarheid, en als er een vraag was over het Woord van God, dan zou je naar hen toegaan.

Maar hoe is het in deze zaak met hen afgelopen? Niet zo goed. En om eerlijk te zijn is dit het Bijbelse patroon van het volk van God.

Allerlei zaken verworden tot een zee van religie en doctrines. Maar al te vaak wordt ons geleerd dat de Farizeeën de Wet van God onderwezen, zoals Mozes deze had opgeschreven.. Dat is immers wat de Farizeeën onderwezen en praktiseerden ... toch?

Jezus - Zijn Hebreeuwse naam Jesjoea – heeft enkele interessante opmerkingen gemaakt over de Farizeeën.

Markus 7:8-13

“Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: Het is korban (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, is het met hem in orde. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of zijn moeder te doen, en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.”

Hier wordt Mozes door Jesjoea geciteerd, en Hij zegt dat wat Mozes schreef het Woord van God is en de Wet van God, en dat de Farizeeën die krachteloos maakten door hun overleveringen en tradities. Hun onderwijssysteem, de gevestigde theologie en de gewaardeerde heersende leiders zaten ernstig in de fout. Zij hadden het Woord van God, maar ze hadden dat volledig krachteloos gemaakt door hun tradities, doctrines en praktijken.

Er is hier een aantal interessante zaken te benoemen. De Farizeeën die de mores bepaalden zaten blijkbaar HEEL verkeerd met hun doctrine. Dit is geen mening, maar dit waren de duidelijke woorden van Jesjoea Zelf. Jesjoea onderwees dat het krachteloos maken van de woorden van Mozes een HEEL slechte zaak was. Als Jesjoea het

niet slecht zou hebben gevonden om de woorden van Mozes krachteloos te maken, dan zou Hij dat niet hebben gezegd.

Hij zegt niet 'het is nu nog niet goed om de woorden van Mozes krachteloos te maken', om later te zeggen: 'het is nu tijd om Mozes krachteloos te maken.' Dat zou ons tot nadenken moeten stemmen.

Waarom heeft Jesjoea tijdens Zijn bediening onderwezen dat de mensen die onjuiste leerstellingen hadden, zich moesten bekeren tot wat Mozes schreef ... als wat Mozes schreef geen waarde meer had en niet meer van kracht was als geldige instructie van God? Als Jesjoea ons de waarheid gaf en die bewandelde, zou Hij dat dan ook niet hebben onderwezen?

Als Jesjoea gehoorzaamheid leert aan wat Mozes schreef, en Hij onze Heer is, moeten we dan naar Hem luisteren? Is wat er fout was in Marcus 7, het krachteloos maken van Mozes, nu wel goed? Is wat toen verkeerd was, nu toch weer goed? Kan verkeerd opeens goed worden? Heeft Jesaja hier niet voor gewaarschuwd?

Jesaja 5: 20

“Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht, en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter.”

Jesjoea was voortdurend bezig om de Farizeeën te onderwijzen dat zij het Woord van God, waarvan ze zeiden dat ze het geloofden, zelf ook moesten naleven. De Farizeeën zeiden met hun mond dat wat Mozes schreef waar was, en van God kwam, maar maakten het in de praktijk krachteloos door hun tradities. Jesjoea noemde hen huichelaars.

Markus 7:6-7

“Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: “Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.””

Hij probeerde hen herhaaldelijk te leren dat het Woord van God, waarvan Jesjoea zei dat Hij dit Woord was in het vlees (Johannes 1:14) (Openbaring 19:13), vandaag nog steeds hetzelfde Woord van God is als gisteren en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13:8), en ook hetzelfde Woord van God is dat moet worden gepraktiseerd. Het Woord van God is onveranderlijk. (Jesaja 40:8)

De meesten van hen weigerden om dit te begrijpen. Ze hadden de "Bijbel in het vlees" rondlopen, die hen onderwees, maar ze weigerden om alleen maar de waarheid waarover Mozes schreef te doen. In plaats daarvan richtten ze zich op wat ze zelf wilden doen ... niet op wat God wilde dat ze deden.

Johannes 7:19

“Heeft Mozes u niet de Wet gegeven? En niemand van u doet de Wet. Waarom probeert u Mij te doden?”

Staan de woorden van Mozes ook in onze Bijbel? Leven wij ernaar? Is wat toen verkeerd was nu ineens goed, of wat toen goed was nu verkeerd? Doen we wat Mozes schreef? Geloven we dat dit de waarheid is? Geloven we dat het een middel is om God en anderen lief te hebben?

Jesjoea zei dat we moeten doen wat de Farizeeën en leraren van de Wet onderwezen, namelijk de woorden van Mozes... die ze woord voor woord onderwezen vanuit de stoel van Mozes ...

Maar Jesjoea zei ook dat we niet moeten doen naar hun werken ... omdat ze de werken doen van hun tradities en doctrines, die in strijd zijn met de woorden van Mozes, die ze lezen uit de stoel van Mozes.

Mattheüs 23:2-3

“De Schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet.”

Waarom nemen we Jesjoea hier niet serieus? Waarom doen velen van ons niet wat werd voorgelezen uit de Stoel van Mozes, en doen we hetzelfde als de Farizeeën, namelijk Mozes krachteloos maken door onze eigen leer en tradities? Zoals Jesjoea in Marcus 7 onderwees, moeten we het Woord van God doen, en het niet verlaten of krachteloos maken. Hij noemt hen zelfs huichelaars. Omdat ze de Wet prediken, maar die zelf niet doen.

Een aantal van de meest heftige woorden die Jesjoea sprak, tegen degenen die de woorden van Mozes krachteloos maakten, staan in Mattheüs 23. Toch maken ook wij hetzelfde Woord van God krachteloos, zij het met onze eigen tradities en leerstellingen. Het Woord van God dat wij geloven, waaraan wij trouw zijn en waaraan wij ons toewijden. Eén van de ergste dingen die we kunnen doen, is zeggen dat we het Woord van God geloven, terwijl we in de praktijk doctrines volgen die ingaan tegen het Woord van God. Jesjoea zei dat dit hetzelfde is als wetteloosheid, wat huichelaars doen.

Beweren we dat we het Woord van God geloven, dat we er trouw aan willen zijn en ons eraan toewijden, terwijl we het vervolgens niet in praktijk brengen? Zijn Leviticus 11 en 23 bijvoorbeeld nog steeds het Woord van God? *Natuurlijk ...*

Mattheüs 5:17-19

“Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen;...”

In Mattheüs 5 sprak Jesjoea over mensen die niet wisten dat ze in strijd met het Woord van God onderwezen, ze vergisten zich vanuit onwetendheid. Ze zullen daardoor de minsten zijn in het Koninkrijk. Maar hoe zit het met degenen die onderwijzen tegen het Woord van God, maar beter zouden moeten weten?

Hoe zit het met degenen die prediken en onderwijzen tegen de Geboden van God, en gewoon weigeren om de waarheid te horen?

Mattheüs 7:21-23

“Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!”

Merk je het patroon al op? Wetteloosheid...Wetteloosheid in Markus 7, Wetteloosheid in Mattheüs 23, Wetteloosheid in Mattheüs 5, Wetteloosheid in Johannes 7, Wetteloosheid in Mattheüs 7...

In aanloop naar Zijn punt in Mattheüs 7, sprak Jesjoea al over wolven.